

MRF 2023.155

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 10. maj 2023, j.nr. 22/17360

Ophævet og hjemvist indirekte afgørelse om, at et projekt for omlægning af regn- og spildevandsledninger med midlertidig grundvandssænkning og bortledning til recipient via forsyningsselskabs eksisterende regnvandsbassin ikke var omfattet af miljøvurderingsloven, da arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand i overensstemmelse med EU-Domstolens afgørelse i sag C-263/08 er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 10.m.

Sagen angik et projekt for omlægning af regn- og spildevandsledninger i Halsnæs Kommune. Projektet ville forudsætte midlertidig sænkning af det sekundære grundvandsmagasin ved hjælp af sugespidsanlæg med en maksimal mængde på 1.028 m³/døgn. Det oppumpede grundvand ville via eksisterende ledningsanlæg og regnvandsbassin for forsyningsselskabet blive udledt til recipient. Den 11. oktober 2022 sendte Halsnæs Kommune en e-mail til bygherren for projektet, hvor det blev vurderet, at projektet ikke krævede særskilt tilladelse med den begrundelse, at der på baggrund af mængden af bortledt grundvand ikke var krav om tilladelse efter vandforsyningslovens § 26, stk. 2, og da bortledningen kunne ske via det eksisterende regnvandsbassin uden tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28. Afgørelsen blev påklaget af en forening, der bl.a. gjorde gældende, at der skulle have været foretaget en screening efter miljøvurderingslovens § 21. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) bemærkede, at Halsnæs Kommunes meddelelse til bygherren indeholdt en indirekte afgørelse om, at projektet ikke var omfattet af reglerne i miljøvurderingsloven, og at myndighedens afgørelse om, at et projekt ikke skal behandles efter miljøvurderingsloven,

kan påklages efter miljøvurderingslovens § 49 i henhold til nævnets praksis i bl.a. **MRF 2021.340 Mfk.** Nævnet lagde herefter til grund, at miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 10.m omhandler arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand og kunstig tilførsel af grundvand, som ikke er omfattet af bilag 1, hvilket svarer til VVM-direktivets bilag II, pkt. 10.1. Nævnet bemærkede, at EU-Domstolen i bl.a. sag C-645/15, sag C-263/08, sag C-50/09 og sag C-2/07 har fastslået, at projekttypene oplistet i bilagene til VVM-direktivet skal fortolkes bredt. Vedrørende bilag II, pkt. 10.1, i VVM-direktivet fremgår det af præmis 27 og præmis 30 i EU-Domstolens afgørelse i sag C-263/08, at punktet sigter til alle arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand ”uanset formålet hermed, hvilket indebærer, at arbejder, der ikke medfører efterfølgende anvendelse af grundvandet, også er omfattet”. Da gennemførelsen af projektet forudsatte midlertidig sænkning og bortledning af grundvand ved brug af sugespidsanlæg, lagde nævnet til grund, at der var tale om arbejder omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 10.m, hvorfor nævnet ophævede Halsnæs Kommunes indirekte afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Kommentar: Afgørelsen bør påkalde sig betydelig opmærksomhed i kommuner og vandforsynings-selskaber, da den betyder, at vandforsynings-selskaber (og andre) skal foretage anmeldelse efter miljøvurderingslovens § 19 og afvente afgørelse fra kommunen efter miljøvurderingslovens § 21, før der kan oppumpes grundvand, uanset om forsyningsselskabet anvender eksisterende bassiner. Afgørelsen må imidlertid også betyde, at tilsvarende krav om anmeldelse efter miljøvurderingslovens § 19 stilles ved afværgepumpninger i forbindelse med jordforurenninger, da bonusvirkningen af offentlige foranstaltninger efter jordforureningslovens § 63 ikke gælder for aktiviteter, der er omfattet af EU-regler, herunder VVM-direktivet, hvilket så vidt vides ikke tidligere har været praksis. Se uddybende Pagh: *Jordforureningsloven med kommentarer*, 2. udg., 2011, s. 766. Om VVM-reglernes anvendelsesområde og den udvidende fortolkning af VVM-direktivets bilagspunkter se Pagh og Haugsted: *Fast ejendom – regulering og køb*, 4. udg., 2022, s. 421 ff.

Ophævelse og hjemvisning i sag om, at omlægning af regn- og spildevandsledninger i Halsnæs Kommune ikke er omfattet af reglerne i miljøvurderingsloven

22/17360

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 2, jf. § 49, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Halsnæs Kommunes indirekte afgørelse af 11. oktober 2022 om, at omlægning af regn- og spildevandsledninger på [A1], 3390 Hundested, matr. nr. [PN1] St. Karlsminde By, Torup, ikke er omfattet af reglerne i miljøvurderingsloven, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 5. december 2022 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af en forening, der er repræsenteret ved advokat. Klager har den 13. januar 2023 indsendt supplerende bemærkninger.

Klager har navnlig anført, at

- grundvandssænkningen er et projekt, der skal screenes efter miljøvurderingsloven,
- bygherres ansøgning ikke er i overensstemmelse med miljøvurderingslovens § 19, stk. 2, da relevante oplysninger om projektets påvirkning af en § 3sø og bilag IV-arter forsætligt er udeladt,
- projektet er en del af et større projekt, og at disse skulle have været vurderet samlet,
- Halsnæs Kommune har tilsidesat officialmaksimen, begrundelseskravene i miljøvurderingslovens § 16 og § 21 samt kravene om offentliggørelse i miljøvurderingslovens § 35, § 36 og § 37, og at afgørelsen af 11. oktober 2011 skal tilsidesættes som ugyldig, og

- Halsnæs Kommune ikke har foretaget den fornødne habitatvurdering og vurdering af projektets påvirkninger af bilag IVarter.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

Klager har anmodet om, at klagen tillægges opsættende virkning. Miljø- og Fødevareklagenævnet har besluttet at realitetsbehandle klagen i stedet for at træffe delafgørelse om opsættende virkning.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ansøgning om omlægning af regn- og spildevandsledninger

Bygherre har den 25. august 2022 indsendt en ansøgning til Halsnæs Kommune om tilladelse efter miljøvurderingsloven til at omlægge regn- og spildevandsledninger på matr. nr. [PN1] St. Karlsminde By, Torup.

Af projektbeskrivelsen, der er vedlagt ansøgningen, fremgår det bl.a., at omlægningen forudsætter, at grundvand fra det sekundære grundvandsmagasin midlertidigt skal sænkes og bortledes. Det fremgår endvidere, at grundvandssænkningen skal gennemføres ved brug af et sugespidsanlæg, og at det oppumpede vand afledes til regnvandssystemet. Herudover fremgår det, at mængden af udledt grundvand anslås til maksimalt 1.028 m³/døgn.

2.2 Den påklagede afgørelse

Den 11. oktober 2022 har Halsnæs Kommune sendt en e-mail til bygherre, hvoraf det fremgår, at projektet efter kommunens vurdering ikke kræver særskilt tilladelse.

Det fremgår også, at den mængde grundvand, som midlertidigt skal fjernes for at sikre omlægningen af regn- og spildevandsledningerne, er af en størrelse, som ikke kræver grundvandssænkningstilladelse, jf. vandforsyningslovens § 26.[4]

Derudover fremgår det, at udledningerne kan håndteres i det eksisterende regnvandsbassin, idet bassinet ikke i normalsituation er belastet, og at der derfor ikke kræves tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28.[5]

Det fremgår tillige, at bygherre straks skal stoppe projektet og udledningen, hvis der forekommer massive eller vedvarende nedbørsmængder, så udledningen ikke forårsager oversvømmelser af nedstrømsliggende ejendomme.

Desuden fremgår det, at bygherre skal sikre, at udledningen ikke overskrider 4 l/s/reduceret ha, jf. en robusthedsanalyse, og at forsyningen skal meddele Halsnæs Kommune, når projektet igangsættes og afsluttes.

Halsnæs Kommune har hermed også truffet en indirekte afgørelse om, at projektet ikke er omfattet af reglerne i miljøvurderingsloven.

2.3 Klagens indhold

Klager har anført, at projektet ifølge bygherres ansøgningskema er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, nr. 10, litra m.

Herudover har klager anført, at bygherren forsætligt udelader relevante oplysninger om projektets påvirkning af en § 3-sø samt et yngle- og rasteområde for områdets bilag IV-arter i ansøgningen efter miljøvurderingslovens § 19.

Klager har også anført, at Halsnæs Kommunes afgørelse ikke opfylder begrundelseskravene i miljøvurderingslovens § 16. Det er endvidere klagers opfattelse, at Halsnæs Kommunes tilladelse af 11. oktober 2022 efter miljøvurderingslovens § 21 skal tilsidesættes som ugyldig på grund af væsentlige retlige mangler.

Ifølge klager har Halsnæs Kommune tillige tilsidesat sin pligt til skriftligt at offentliggøre et udkast til en screeningsafgørelse, jf. miljøvurderingslovens § 35, og den endelige screeningsafgørelse, jf. miljøvurderingslovens § 36 og § 37. Det er væsentlige mangler, da hovedformålet med miljøvurderingslovens regler om offentlighedens inddragelse så tidligt som muligt og inden afgørelsen om at tillade projektet er tilsidesat i sagen. Klager har oplyst, at dette er sket gentagne gange, herunder også i sagerne 22/01660 og 22/15644.

Klager har desuden anført, at afgørelsen er en delafgørelse, som burde indgå i det samlede byggeprojekt Lynæs Søpark, og at opdelingen er i strid med VVM-direktivets forbud mod salamimetoden og EU-Domstolens afgørelse i sag C-463/20.[6]

Klager har også anført, at Halsnæs Kommune er bekendt med, at der udelades relevante vurderinger af projektets påvirkning af den omtalte § 3-sø og bilag IV-arter. Kommunen har derfor tilsidesat sin forpligtelse til at sikre, at sagen er oplyst, ligesom kommunen ikke har opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre sin habitatvurdering af projektets påvirkning af yngle- og rasteområdet for stor vandsalamander, jf. habitatbekendtgørelsens § 7, stk. 13, jf. § 10, stk. 2.[7] Det er klagers opfattelse, at projektet beviseligt påvirker et yngle- og rasteområde for stor vandsalamander, og at afgørelsen om, at projektet ikke skal miljøvurderes, er mangelfuld, idet et projektet, der kan skade yngle- og rasteområder, skal miljøvurderes.

Klager har også oplyst, at Planklagenævnet har tilsidesat Halsnæs Kommunes dispensation fra lokalplan nr. 09.7,[8] der omfatter samme område som grundvandssænkningen i denne sag, da dispensationen er i strid med planhabitatbekendtgørelsens regler om bilag IV-arter,[9] fordi kommunen ikke har foretaget den fornødne vurdering af mulige påvirkninger af bilag IV-arter. På den baggrund finder klager det godtgjort, at grundvandssænkningen i nærværende sag også sker i et område med bilag IV-arter, uden at kommunen har forholdt sig til arternes levestedsbeskyttelse.

Derudover har klager anført, at der ved enhver tilladelse til grundvandssænkning skal foretages en vurdering af, om tilladelsen kan krænke bilag IV-arternes levestedsbeskyttelse, jf. naturbeskyttelseslovens § 29 a,[10] habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 6, 7 eller 9, eller habitatdirektivets direkte virkning.[11] Det er efter klagers opfattelse utilstrækkeligt at overlade det til ansøger at tilse påvirkningen af omgivelserne i forbindelse med afviklingen af projektet.

2.4 Halsnæs Kommunes bemærkninger til klagen

Den 22. december 2022 har Halsnæs Kommune til klagen bemærket, at kommunen efter modtagelsen af ansøgningen af 25. august 2022 om realisering af projektet indgik i en dialog med bygherre, da afledningen af vandet ville blive foretaget for tæt på en indvindingsboring til almen vandforsyning. Kommunen har videre oplyst, at der også var en dialog om sikring af § 3-søen. Ifølge kommunen medførte dialogen en tilretning af projektet, så håndteringen af vandet kunne holdes inden for de eksisterende forhold.

Herudover har Halsnæs Kommune anført, at det tilrettede projekt ikke kræver tilladelse efter miljøbeskyttelsesloven og derfor heller ikke kræver, at der gennemføres en screening efter miljøvurderingsloven.

Halsnæs Kommune fastholder på den baggrund, at der ikke er behov for at give tilladelse til projektet, men at bygherre skal tilse påvirkningen af omgivelserne i forbindelse med afviklingen af projektet.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle, om projektet for omlægning af regn- og spildevandsledninger er omfattet af miljøvurderingslovens anvendelsesområde.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46. Afgørelser, som en myndighed træffer om, at et projekt ikke er omfattet af og ikke skal behandles efter miljøvurderingsloven, kan efter nævnets praksis også påklages.[12]

Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige regler og retsgrundsætninger om f.eks. saglige hensyn, lighed, proportionalitet, habilitet og krav til begrundelse og sagens oplysning.

Klager over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klager over skønsmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dermed ikke tage stilling til, om en afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke i sig selv grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til grundlaget for beslutningerne og til procedurerne herfor.

3.2.2 Miljøvurderingslovens anvendelsesområde

Efter miljøvurderingslovens § 2, stk. 1, nr. 2, finder loven anvendelse på projekter omfattet af bilag 1 og 2, jf. dog § 4. Bilag 1 og 2 til miljøvurderingsloven angiver dermed udtømmende, hvilke projekter der er eller kan være omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse efter § 25.

Af miljøvurderingslovens § 5, nr. 6, fremgår det, at der ved et "projekt" forstås: Gennemførelse af anlægsarbejder eller andre installationer eller arbejder, herunder nedrivning. Andre indgreb i det naturlige miljø eller i landskaber, herunder dem, der tager sigte på udnyttelse af ressourcer i undergrunden.

Formålet med miljøvurderingsreglerne er at sikre, at der gennemføres en vurdering af virkningerne på miljøet som grundlag for beslutningen om at give eller afslå tilladelse til projektyper, der kan påvirke miljøet væsentligt.

Det følger således af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 er altid omfattet af krav om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, før de må påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2, jf. § 21. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i bilag 6.

Miljøvurderingslovens bilag 1, punkt 11, omhandler arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand eller kunstig tilførsel af grundvand, hvor den indvundne eller tilførte mængde vand udgør mindst 10 mio. m³/år.

Miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 10, litra m, omhandler arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand og kunstig tilførsel af grundvand, som ikke er omfattet af bilag 1. Bilag 2, punkt 10, litra m, implementerer bilag II, punkt 10, litra I, i VVM-direktivet.[13] Bilag II, punkt 10, litra I, i VVM-direktivet har samme ordlyd som bilag II, punkt 10, litra I, i det tidligere gældende VVM-direktiv.[14]

Det fremgår af EU-Domstolens afgørelser i bl.a. sagerne C-645/15,[15] C-263/08,[16] C-50/09[17] og C-2/07,[18], at projekttypene, der er oplyst på bilagene i VVM-direktivet, skal fortolkes bredt.

Af præmis 27 og 30 i EU-Domstolens afgørelse i sag C-263/08 fremgår følgende:

”For så vidt angår punkt 10, litra l), i bilag II til direktiv 85/337 bemærkes, at det fremgår af en gennemgang af de forskellige sprogversioner og særligt af den engelske, finske, franske, italienske, nederlandske, polske, portugisiske, spanske og tyske version, at bestemmelsen sigter til arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand og tilførsel af grundvand, som ikke er nævnt i bilag I til direktivet, uanset hvilket formål der forfølges hermed, herunder navnlig hvordan det grundvand, der er blevet indvundet, eller som er blevet ført tilbage til jorden, senere skal anvendes.

[...]

Bestemmelserne i punkt 10, litra l), i bilag II til direktiv 85/337 skal følgelig fortolkes således, at de sigter til alle arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand og kunstig tilførsel af grundvand, som ikke er omfattet af bilag I til nævnte direktiv, uanset formålet hermed, hvilket indebærer, at arbejder, der ikke medfører en efterfølgende anvendelse af grundvandet, også er omfattet.”

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at omlægningen af regn- og spildevandsledninger er et projekt, som er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 10, litra m, og at projektet derfor skulle have været screenet i henhold til kriterierne i miljøvurderingslovens bilag 6, jf. § 21.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet lagt vægt på, at omlægning af regn- og spildevandsledningerne i sagen forudsætter gennemførelse af anlægsarbejder og indgreb i det naturlige miljø og dermed er et projekt i medfør af miljøvurderingsloven. Derudover henviser nævnet til, at projekttypene, der er oplyst på VVM-direktivets bilag skal fortolkes bredt. Nævnet har også lagt vægt på, at miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 10, litra m, sigter til alle arbejder i forbindelse med indvinding og kunstig tilførsel af grundvand, som ikke er nævnt i miljøvurderingslovens bilag 1, uanset hvordan det indvundne eller tilførte grundvand senere skal anvendes, jf. EU-Domstolens afgørelse i sag C-263/08.[19] Det er desuden nævnets opfattelse, at projektet forudsætter sådanne arbejder i forbindelse med indvinding og kunstig tilførsel af grundvand, idet projektet forudsætter midlertidig sænkning og bortledning af grundvand ved brug af et sugespidsanlæg.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har desuden lagt vægt på, at det fremgår af bygherres ansøgning af 25. august 2022, at projektet maksimalt vil medføre en udledning på ca. 1.028 m³/døgn, hvilket svarer til ca. 375.220 m³/år.[20] Desuden har nævnet lagt til grund, at projektets indvundne vandmængde svarer til den udledte vandmængde. Projektet er dermed ikke omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1, punkt 11, da projektets indvundne eller tilførte mængde vand ikke udgør mindst 10 mio. m³/år.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at det afgørende for, om et projekt er omfattet af miljøvurderingsloven, er, om det er oplyst på bilag 1 eller bilag 2. Det har således ikke betydning, hvorvidt projektet kræver godkendelse eller tilladelse efter anden lovgivning, herunder miljøbeskyttelsesloven.

3.3 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver Halsnæs Kommunes indirekte afgørelse af 11. oktober 2022 om, at omlægning af regn- og spildevandsledninger på [A1], 3390 Hundested, matr. nr. [PN1] St. Karlsminde By, Torup, ikke er omfattet af reglerne i miljøvurderingsloven, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 4 af 3. januar 2023 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 602 af 10. maj 2022 om vandforsyning m.v.

[5] Lovbekendtgørelse nr. 5 af 3. januar 2023 om miljøbeskyttelse.

[6] Sag C-463/20, Namur-Est Environnement ASBL mod Région wallonne, afsagt den 24. februar 2022.

[7] Bekendtgørelse nr. 2091 af 12. november 2021 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

[8] Planklagenævnets sagsnr.: 22/08851, hvor nævnet har tilsidesat Halsnæs Kommunes dispensation til en byherre fra lokalplan nr. 09.7, rækkehusbebyggelse ved Højbjerg.

[9] Bekendtgørelse nr. 1383 af 26. november 2016 om administration af planloven i forbindelse med internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

[10] Lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022 om naturbeskyttelse.

[11] Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

[12] Blandt andet sagerne NMK-34-00617, 18/05071 og 18/05071.

[13] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

[14] Rådets direktiv af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (85/337/EØF).

[15] Sag C-645/15, Bund Naturschutz in Bayern eV og Harald Wilde mod Freistaat Bayern, afsagt den 24. november 2016.

[16] Sag C-263/08, Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening mod Stockholms kommun genom dess marknämnd, afsagt den 15. oktober 2009.

[17] Sag C-50/09, EU-Kommissionen mod Irland, afsagt den. 3. marts 2011.

[18] Sag C-2/07, Paul Abraham m.fl. mod regionen Vallonien m.fl., afsagt den 28. februar 2008.

[19] Se dommens præmis 27 og 30.

[20] $1.028 * 365 = 375.220$.

Sag:

22/17360

Dato:

10. maj 2023.

Emner:

Miljøvurdering af ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)